

HWvEgmond

ZONDAG 18

1.beginpsalm	- Psalm 145: 3,4.
2.na de wet	- Psalm 111: 5,6
3.gebed	-
4.schriftlezing	- Mattheüs 28: 16 - 20 - Handelingen 2: 29 - 36 - Hebreëën 6:11 - 20
5.tussenpsalm	- Gezang 24: 1,2,3
6.tekst	- Zondag 18
8.na preek	- Gezang 24: 4,5
9.na de belijdenis	- Psalm 68: 13
10.gebed	-
11.collecte	-
12.slotpsalm	- Psalm 98: 1,4

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Als we het nieuws volgen zal het direct opvallen hoe druk de samenleving het heeft met... het invullen van hun *geluk*.

Veel mensen willen een mooi huis; ...

een goede vakanties, ...

een fijn en rustig leven met niet te veel zorgen aan je hoofd: ... eten drinken en vrolijk zijn.

Dit is de houding van ... pluk - de - dag.

Of zoals het ook wel genoemd wordt: een levenshouding met een **gesloten wereldbeeld**.

Wat is dat?

Mensen die leven met een *gesloten wereldbeeld* zeggen: de aarde ... en het ... heelal bestaan.

Maar meer is er ook niet.

Er is geen leven na dit leven.

Als straks je leven voorbij is, is alles over.

Daarom, zo zeggen en denken deze mensen van dat gesloten wereldbeeld, moet je **nu** in deze *dagen* je geluk waar maken.

Daarom: leve de lol: in seks, ... drank, ... drugs, poker, geld en ander tijdelijk vermaak.

Maak er **nu** wat van.

U zult wel begrijpen, dat dit niet de taal is van iemand die gelooft in **Jezus Christus**.

Want onze *Verlosser van de zonden*, leeft eeuwig en onze *Overwinnaar op de dood*: geeft **eeuwig** leven!

Met deze belijdenis zeggen wij eigenlijk: **ons** wereldbeeld kent de *regering van Jezus Christus* die in de hemel zit aan *de rechterhand van Zijn Vader*.

Wij leven **niet** met een *gesloten wereldbeeld*, maar in de verwachting van een nieuwe wereld.

Immers bij de *levende Heiland* ligt ons leven als een schat veilig geborgen in de hemel.

Broeders en zusters, en nu is het juist de *hemelvaart* die onze gemeenschap met de levende Christus versterkt.

Dat lijkt eerst wat vreemd.

Hij is **weggegaan** naar de hemel, Hij heeft afscheid genomen van Zijn discipelen: de vertegenwoordigers van de kerk.

Maar bij dat afscheid ... gaf Hij Zijn discipelen de troost en de vreugde van het **open wereldbeeld**.

Open: inderdaad, want wij leven niet voor de *lol op aarde*, maar voor de eer van *Christus in de hemel*.

Hij is de zekerheid van ons geluk, onze zaligheid.

We preken u Zondag 18 onder het thema:

DOOR DE SCHEIDING VAN HEMELVAART VERSTERKT CHRISTUS DE GEMEENSCHAP MET ZIJN DISCIPELEN.

I.

Wanneer we Zondag 17 en Zondag 18 met elkaar vergelijken valt er iets op.

Zondag 17 (die gaat over de opstanding), bestaat uit niet meer dan... één vraag en antwoord.

Dat is een korte Zondag.

Of de Heiland is opgestaan dat is voor de Catechismus eigenlijk geen discussiepunt.

Het gaat Zondag 17 er om dat wij de **winst** van de opstanding kennen: de vergeving van de zonden en ... dat wij door het geloof, met Christus het nieuwe leven zullen ontvangen.

Maar ... om de gebeurtenis en de betekenis van **hemelvaart** uit te leggen, heeft de Catechismus wel **vier** vragen en antwoorden nodig.

Legt de Catechismus zo niet wat al te veel nadruk op de hemelvaart?

Want kijk eens naar de Bijbel.

Als het gaat over de **opstanding** ... komen alle vier de evangelisten, Mattheüs, Markus, Lucas en Johannes, met hun prediking van de opstanding.

En op andere plaatsen in het Nieuwe Testament horen we hoe b.v. Paulus ook over de opstanding schrijft.

Onder andere 1 Korinthe 15 en Romeinen 8.

Maar ... over de **hemelvaart** lezen we maar een enkel kort bericht bij Mattheüs en bij Lucas.

Lucas sluit wel zijn Evangelie af met de geschiedenis van hemelvaart en begint er Handelingen weer mee.

Hemelvaart is bij hem een soort van schakelpunt.

Het *Evangelie van Jezus op aarde sluit af met de hemelvaart en de handelingen van de apostelen* beginnen er mee.

Maar verder lijkt de Bijbel de gebeurtenis van hemelvaart niet zoveel nadruk te geven.

Vandaar de vraag: is onze Catechismus niet wat te breedvoerig?

Laten we eens kijken naar wat er is gebeurd op die dag van de hemelvaart.

Als we Handelingen 1:3 lezen merken we dat de Here (na Zijn opstanding) gedurende 40 dagen telkens aan Zijn discipelen verscheen.

Maar na die veertig dagen is Hij bij Zijn discipelen weggegaan naar de hemel.

Veertig dagen lang heeft de Heiland gebruikt om Zijn discipelen en andere gelovigen op het hart te binden dat Hij **echt leeft**.

Het graf kon Hem niet vast houden.

De Heer is waarlijk opgestaan.

Hij heeft de dood overwonnen.

De verzoening voor onze zonden is volbracht.

Dat Evangelie is de discipelen die 40 dagen ingeprent om het straks in de wereld rond te preken.

Alle volken moeten het horen:

Christus is gestorven voor de verzoening van onze zonden en Hij **leeft nu** om die verzoening, die vergeving aan Zijn volk uit te delen.

Dat werk wacht na Zijn opstanding.

Bovendien wil de levende Heiland met haast naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Maar die prediking van dat Evangelie moet gebeuren door de mond van Zijn discipelen.

Zo wil de Heiland het.

In Mattheüs 28 krijgen de discipelen die opdracht om aan alle volken het Evangelie te verkondigen.

En die roeping heeft de kerk nog steeds.

Na het heengaan van de discipelen blijft dit staan ... dat de hele wereld het moet weten ... dat de Christus *leeft* en *regeert* en zich een volk vergadert.

Dat lezen we in antwoord 46 van de Catechismus. Christus is voor de ogen van discipelen van de aarde naar de hemel opgenomen.

Dat is Mattheüs 28.

En Hij is daar **ons** ten goede is.

Dat '*ons ten goede*', broeders en zusters, is onze belijdenis.

Voor **ons** leeft en werkt Christus daar in de hemel.

En wij leven door Zijn Woord en Geest onder Zijn bescherming.

Dat '*ons ten goede*', geeft ook al aan dat er bij *Christus' afscheid met hemelvaart*, geen kloof kwam tussen Hem en Zijn volk.

Jezus liet de discipelen niet in de steek!

Op de dag van hemelvaart gingen de discipelen met de Heiland mee naar de Olijfberg.

In vers 16 lezen we dan nog eens dat Hij hen **onderrichtte**.

Met die prediking, ... dat onderwijs in de Schriften, gaat de Heiland door tot het allerlaatste moment.

Want dat werken met de Schrift ... en *dat leren van Gods Woord* dat is onmisbaar voor de kerk op aarde.

Daar zijn de discipelen (*en ook wij*) van afhankelijk.

Want zonder dit onderwijs kennen we de Here Jezus niet.

Als we de Bijbel niet lezen en als we er niks voor over hebben om het Woord van Jezus te horen, ... te begrijpen en te kennen, dan zult u de **verhoogde Christus** niet begrijpen en Hem ook niet kunnen eren.

De schatten van Zijn werk gaan dan aan u voorbij.

En dit laatste onderwijs van de Heiland op de Olijfberg ... is juist een *klemmende oproep*: u, jullie, Mijn discipelen, jullie behoren de hele wereld te onderwijzen in het *Evangelie van mijn genade en verzoening van de zonden*.

Wat jullie van Mij hebben geleerd en gezien moet de wereld in.

Ga aan dat preekwerk beginnen zodra de Heilige Geest jullie gegeven is.

En het laatste wat de Here Jezus zegt is: Ik ben met jullie tot de laatste dag van de wereldgeschiedenis.

Je blijft als Mijn kerk niet alleen achter in deze rumoerige en onzekere samenleving.

De Catechismus geeft hier in vraag en antwoord 47 en 48 alle aandacht aan.

Kijk ... Jezus gaat wel weg, maar ... **tegelijk blijft Hij bij ons**.

Jawel, ... Zijn *lichaam* is in de hemel.

De Catechismus denkt hier aan de dwaling van de roomsen die zeggen dat Christus in de tekenen van het avondmaal zelf naar Zijn lichaam hier op aarde aanwezig is.

Maar broeders en zusters ..., dat strijd met het Evangelie van hemelvaart.
De Heiland gaat bij Zijn discipelen vandaan.
Op een wolk vaart Hij naar de hemel en verdwijnt uit het oog.
Weg.

Maar de Catechismus bindt het ons op het hart: dat betekent **niet** dat er nu een **punt is** gezet achter het werken van Christus voor Zijn kerk op aarde.
Ook is het niet zo dat we moeten zeggen dat **na** het werk van de Vader en **na** het werk van de Zoon nu de Heilige Geest aan het werk gaat.
Alsof de Personen van de drie-enige God om de beurt, achtereenvolgens aan de slag gaan.
Alsof Zij elkaar aflossen in het werk van verlossing.

Nee, ... de Personen van de drie-enig God werken vanaf de schepping steeds samen.
En dat blijft zo.
Uit liefde voor de wereld heeft de Vader Zijn eigen Zoon gegeven.
En de Vader en de Zoon zenden *beide* op Pinksteren de Heilige Geest op aarde opdat het *genadewerk van drie-enige God* maximaal zal doorgaan.

En in **dat doorgaande werk** is de hemelvaart onmisbaar.
Zonder hemelvaart ... kon het geen Pinksteren worden en zal er ook geen wederkomst zijn.
Vergelijk wat Jezus hierover tegen de discipelen zegt in Johannes 13, 14 en 16.
Het is goed voor jullie dat Ik heengaan.
Want anders zal de Trooster, de Heilige Geest niet tot jullie komen.
Als Ik ben opgevaren naar de hemel zal Ik Hem tot jullie zenden.
En de Geest van Pinksteren ... zal de wereld duidelijk maken wat zonde is, genade en oordeel.
De Heilige Geest zal de heerlijkheid van dat Evangelie van Jezus Christus hier op aarde voor ons open leggen.
Een heerlijkheid die voor ons blijft bestaan ... **door het sterven heen.**

Dat heengaan, die hemelvaart, versterkt de gemeenschap tussen de *discipelen op aarde* en *Christus in de hemel*.
Het is goed dat Zondag 18 dat breedvoerig uitlegt.

II.

Onze Heiland is verheerlijkt.
Hoe moeten we daar nu over spreken?
Sommigen zeggen: *de hemelvaart kan niet*.
Dat is onmogelijk.
Het bestaat niet dat iemand op een wolk wegvaart de ruimte in.

Nee, ... die hemelvaart zal wel iets zijn dat de *discipelen* bedacht hebben om onder woorden te brengen hoe geweldig ze Hem vinden.

Tot in de dood aan het kruis gaf Hij zich voor het ideaal van Zijn prediking.

Zo is Hij gestorven.

Aan het **kruis** ging Zijn ziel naar de Vader.

In uw handen beveel Ik Mijn Geest.

Dat is nu (volgens sommigen) de hemelvaart.

Hoe dan ook... Zijn lichaam is nu dood en niet meer levend.

Hemelvaart zou niet *meer* zijn dan een verhaal om uit te leggen dat Jezus iets hoogs wilde bereiken.

Laten **wij** (broeders en zusters) zo niet over onze Borg, Middelaar en Hoofd spreken.

Hij is de Zoon van God.

Echt en waarachtig God.

Eeuwig ononderbroken is Hij de levende.

Zo is Hij onze Zaligmaker geworden.

Tot in het uiterste van Zijn sterven, maar ook tot in het uiterste van Zijn heerlijkheid.

Let er eens op hoe Petrus in Handelingen 2 spreekt over de eenheid van het werk van Jezus.

Het is Pasen geweest: **Jezus leeft.**

Daarna heeft Jezus veertig dagen lang de discipelen onderwezen om hen de waarheid van Zijn opstanding op het hart te binden.

Toen ... daarna... ging Hij naar de hemel en is de Heilige Geest uitgestort: **Pinksteren.**

Let op die eenheid en die *doorgang*:

Pasen, ... onderwijs, ... hemelvaart, ... *verheerlijking van Christus*, en **dan ...** geeft de verhoogde *Christus* de Heilige Geest op aarde.

Petrus zet die eenheid van het werk van Christus op een rij in Handelingen 2.

Psalm 110 is daar geciteerd en wordt vanaf vers 29 uitgelegd.

David heeft de opstanding van de Christus **voorzien**, vers 31.

God heeft Hem opgewekt, vers 32 en daarvan zijn de discipelen, (wij allen zegt Petrus) ... getuigen.

Wij hebben Hem gezien en wij hebben Hem horen spreken.

En verder vers 33, God heeft Hem opgenomen in de hemel en Hem gezet aan Zijn rechterhand: **hemelvaart.**

Die hemelvaart brengt scheiding op aarde: Jezus is in de hemel en zijn discipelen ... blijven achter op aarde.

Maar die scheiding die er komt vanwege de hemelvaart is direct de **oorzaak** van een *geweldig grote genade*.

Immers naar zijn **godheid, majesteit, genade en Geest verlaat Hij ons nooit meer.**

De verhoogde Christus, onze Middelaar is de **Gever** van de Heilige Geest.
Christus won *door Zijn lijden en sterven* deze gave van de Geest voor Zijn kerk.
Juist door die Heilige Geest versterkt Hij nu Zijn gemeenschap met ons.
Want deze Geest, vers 33 heeft Christus op ons doen neerdalen.
Petrus zegt in Handelingen 2: dat is het wat u meemaakt.

Ziet u broeders en zusters, hoe in de preek van Petrus de **feiten zich aaneen rijgen**.
Vanaf de opstanding breekt de vreugde steeds verder door.
En door de hemelvaart wordt die vreugde **niet** weggenomen.
Wie gelooft weet ... dat die *scheiding van hemelvaart* onze gemeenschap met Christus juist verdiept.
En de kennis, de zekerheid van dit geloofsgeheim ontvangen we door de **Trooster** die door Christus naar de aarde gezonden is.
Ziet u: de vreugde van het *leven met Christus* is er niet **ondanks** de hemelvaart, maar juist **dankzij** de hemelvaart.

Dat is dat '**ons ten goede**'.
De hemelvaart is een scheiding, zeker, maar voor ons wel één vol van zegen en vreugde.

Dat is alleen te verstaan **door het geloof** dat erkent dat Christus hier op aarde onder ons aanwezig is door Zijn Geest.
Zo door Zijn Woord en Geest schenkt Hij ons genade en verzoening.
Die zekerheid daarover bindt de Heilige Geest ons steeds weer op het hart.
Houdt daarom in *zorgen van ziekten* ook goede moed: ons wereldbeeld is open, want Christus heeft de dood overwonnen.

III.

Het Evangelie van Christus' heerlijkheid stimuleert ons geloof in Zijn *overwinning op de dood...*
in de vergeving van de zonden en in de *verwachting van de nieuwe schepping*.

Door het geloof weten we dat die vervulling zeker komt.
Dat geloof geeft kracht om te volharden, zelfs tegen de verdrukking in.
In Hebrreeën 6 staat dat heel mooi.
Vers 11. Wij verlangen ernaar dat ieder van u dezelfde inzet toont tot volle zekerheid van de hoop, tot het einde toe.

Blijf volharden in de hoop dat God Zijn beloften vervult.
Oriënteer u op het spreken, op het onderwijs van uw Heiland.
Laat dat uw leven kleur geven.
En volg de wijsheid van de wereld **niet** met haar gesloten wereldbeeld.
Wij hebben Christus die ons is voorgegaan naar de hemel.

De beloften van de Vorst in de hemel zijn ons houvast, ... de grond voor vertrouwen voor nu en voor de toekomst.

Antwoord 49 belijdt dit houvast als winst van de hemelvaart.

Christus heeft ons Zijn Heilige Geest gegeven, opdat wij door Zijn kracht zoeken wat boven is, waar Christus is aan de rechterhand van de Vader.

Door de Heilige Geest gaan we ons inspannen om hier op aarde te leven *met* en *voor* de verhoogde Christus.

Hem alleen zij de eer en de glorie.

En dat is ons houvast, ... ons **anker**, zegt vers 19.

Een schipper werpt zijn anker uit in de zee om zijn schip vast te leggen.

Maar die schipper ... vertrouwt niet op het anker, maar het gaat hem er om dat dit anker zich vast hecht in een **stevige grond**.

Kijk zo is het ook met ons geloof.

Wij vertrouwen niet op onszelf;

Het anker van ons geloof vindt geen houvast in onze ziel, maar **in Gods vaste beloften**, die vervuld zijn door de verhoogde.

Daar in dat hemels heiligdom bij de Vader ... **daar** hebben wij Christus als ons zekerheid.

En hier **op aarde** hebben we (broeders en zusters) de Geest van Christus tot onze troost. Deze Geest leert ons met het Evangelie te leven als onze enige troost in leven en sterven.

In **de hemel** hebben we nu een biddend Hoofd; een werkende Heiland die al de ware gelovigen zal verhogen.

En Hij voert Zijn plan verder uit.

Met vaart.

Als ons Hoofd zal Hij doorwerken, opdat ook wij als Zijn leden bij Hem zullen zijn.

Bij de hemelvaart heeft Hij zich als ons Hoofd niet van ons Zijn leden losgemaakt.

Integendeel, die hemelvaart ... is voor ons de garantie dat wij na strijd en kruis met Hem worden opgenomen in het Vaderhuis.

AMEN